

Marcin Gąsior

Piaski, pow. Opoczno. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 5, 62-63

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWA SÓL-KOSERZ

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Andrzej Marcinkian /autor sprawozdania/, mgr Adam Kołodziejcki i mgr Marian Kwapiński. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z II/III okresu epoki brązu /kultury Łużycka/.

Stanowisko położone jest na rozległym, piaszczystym wzniesieniu, w północnej części Nowej Soli, nad rzeczką Czarną Struską. Badania miały charakter ratunkowy, zabezpieczający groby odkryte przez szychaczę. Łącznie wydobyto 9 zespołów.

Analiza cech ceramiki wykazuje, że mamy do czynienia z niewielkim cmentarzyskiem /pod względem ilości/, użytkowanym w stosunkowo krótkich ramach chronologicznych. Przetrwały starszego okresu epoki brązu, przejawiające się zarówno w formach jak i zdobnictwie ceramiki, uściślają chronologię do przełomu II/III okresu epoki brązu. Jest to więc jedno z najwcześniejszych cmentarzysk ludności kultury Łużyckiej na terenie województwa zielonogórskiego.

Badania nie będą kontynuowane.

PIASKI, pow. Opoczno
Stanowisko 3

Muzeum w Tomaszowie Mazowieckim

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior. Finansował WKZ w Kielcach. Osada kultury Łużyckiej z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest nad starorzeczem Pilicy na granicy pola uprawnego i łąk. Teren ten będzie zalany przez zbiornik wodny. Obszar osady został częściowo naruszony przez wybranie piasku w latach pięćdziesiątych i częściowo obniżenie terenu.

Odkryta część znajduje się na czarnym polu i zajmuje powierzchnię około 6 arów. Już w warstwie ziemiornej wystąpiły obiekty osadnicze, zawierające dużą ilość materiału ceramicznego pochodzącego z grubociennych naczyń o chropowatych powierzchniach z drobnosiarnistą domieszką osadzących oraz średnio i cienkościennych naczyń o powierzchniach wygładzonych.

Dotychczas odsłonięto cztery jamy odpadkowe o głębokości od 0,7 do 0,9 m oraz duże palenisko zawierające silnie przepalone ułamki

naczyń. W pobliżu paleniska /0,5 m/ odsłonięta została jama o średnicy 0,6 m zawierająca około 10 kg dużych mocno przepalonych fragmentów ceramiki zupełnie zniekształconych o porowatej strukturze. Wśród nich znaleziono dobrze zachowaną przydenną część naczynia zasobowego.

W sąsiedztwie jamy i paleniska znaleziono duże fragmenty jeszcze dwu naczyń zasobowych i przesłik gliniany. Należy przypuszczać, że w tym miejscu stał naziemny obiekt mieszkalny konstrukcji drewnianej, której ślady uległy zniszczeniu na skutek prac polowych. W pozostałej części osady znaleziono jeszcze jedno dobrze zachowane małe naczynie grubościenne o kształcie esowatym oraz fragment skyjki z górnym sałosem brzuśca cienkościennej wazy o wygładzonej czernionej powierzchni, ukośnie ściętym brzegiem i ornamentem w postaci pasma poziomych słobków dookołnych i łuszków ułożonych poniżej. Osadę wstępnie zaliczono do grupy konstantynowskiej kultury lużyckiej.

Badania będą kontynuowane.

OSJAKÓW, pow. Wieluń

patrz neolit

PIASKI, pow. Opoczno

patrz okres halstacki

PIOTRAWIN, pow. Opole Lubelskie
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze

POLANY, pow. Szydłowiec

patrz okres wpływów rzymskich

POLUPIN, pow. Krośno Odrzańskie

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Andrzej Marcinkian.
Finansewał WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy
sezon badań. Osada ludności kultury lużyckiej z III okresu epoki brązu.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 4 arów. Odkryto nieliczną ceramikę pozwalającą datować osadę na środkowy okres epoki brązu. Jedynym obiektem nieruchomym była niewielka, owalna jama zawierająca wyłącznie węgielki drzewne.